

Proti manevrom NATO!

Utrjevanje vojaških oporišč stvarno škoduje miroljubnemu sožitju in gospodarskim interesom naše dežele

Zadnje dni avgusta je bil v Trstu kongres rezervnih oficirjev iz držav, ki pripadajo vojaškemu paktu NATO. Kongresa so se udeležili tudi zastopniki fašistične vojske iz Grčije. V okviru kongresnih prireditvev so bile tudi razne »praktične vaje« in tekme, kar pa je še mnogo hujše je to, da so se istočasno začele tudi velike vojaške vaje sil NATO tudi v naši deželi.

Vrhovni poveljnik NATO v Evropi, ameriški general Lemnitzer je že na sami otvoritvi kongresa prikazal, kakšne cilje si zastavlja tudi manifestacija rezervnih oficirjev NATO. Med drugim je dejal, da se bo NATO v Evropi še dalje krepila. Poudaril je, da je krepitve NATO potrebna zlasti v Italiji in to zaradi »komunistične nevarnosti«. »Naš namen je«, tako je zatrjeval Lemnitzer, »da v okviru NATO zavrnemo komuniste, ako bi hoteli katerokoli od svojih vojaških sil uporabiti. Zatrjeval je tudi, da mora NATO »obdržati sedanjo prednost v jedrskem orožju ter da ne sme biti dvomov o volji in odločitvi NATO, da uporabi to silo, če bi se pokazala potreba.« Lemnitzer je močno polemiziral s italijanskimi komunisti, ki zahtevajo, naj Italija izstopi iz pakta NATO, naglašal pa je pomen vojske v rezervi, ki po njegovem »predstavlja življenjsko vlogo pri dosegu uspeha. Vojska v rezervi« je dejal general, »mora biti dobro vodena, izvežbana, opremljena in pripravljena organizacija.«

Kongres rezervistov je naletel na zelo hladen sprejem v mestu. Namesto tradicionalnih dobrodošlic so bili po mestnih židovih nalepljeni lepaki z zahtevo, naj Italija izstopi iz pakta NATO. »Nočemo ameriških imperialistov, napadalcev Vietnamu! Nočemo grških fašistov in nemškega militarizma! Dovolj je izzivanj in manevrov na mejah socialističnega sveta! Hočemo tovarne, ne pa kasarn, hočemo dela, ne pa strelišč, hočemo okrepitve prometa in trgovinskih izmenjav, ne pa vojaških manevrov!« S taki mi in podobnimi gesli so bile prepletkane mestne ulice.

Izzivanje na meji socialističnega sveta

Medtem, ko je bil kongres rezervistov v eni izmed kasarn, je bilo na Garibaldijevem trgu zborovanje, ki ga je priredila KPI. Na tem zborovanju je tovariš Cuffaro ožigosal dejstvo, da so »navaden kongres rezervistov spremenili ter da je prišlo do soudeležbe najvišjih vojaških sil NATO v Evropi. Na istem zborovanju je govoril tudi tajnik zveze mladih komunistov Supancich, ki je označil kongres rezervistov kot »izzivanje na meji socialističnih dežel.«

Senator Vidali je naslovil na predsednika ministrskega sveta in obrambnega ministra vprašanje, v katerem ju sprašuje, kakšno korist bosta imela Trst in prebivalstvo dežele Furlanije - Julijske krajine od vojaških manifestacij ob priliki kongres rezervistov NATO v Trstu. V vprašanju je med drugim rečeno: »Na raznih mestih na Krasu in v Furlaniji bodo opravili vrsto vojaških manevrov in vaj s streljanjem, katerim bodo prisostvovali najvišji predstavniki NATO in glavnih štabov držav, ki sodelujejo v atlantskem paktu, med temi tudi nekateri predstavniki fašističnega režima, ki se je nedavno tega polastil oblasti v Grčiji, Francove Španije in Zahodne Nemčije. Vse to se dogaja«, tako poudarja sen. Vidali, »v času, ko se postopno zaostruje uničevalna

vojna proti vietnamskemu ljudstvu in ko se nadaljuje napetost na Srednjem vzhodu, od česar ima tržaška blagovna trgovina veliko škodo. Vojaške vaje so toliko bolj nezaželene v mestu in deželi, ki ležita ob meji z nevtralnimi državami ter so socialističnim svetom, s katerim sta Trst in Furlanija - Julijska krajina življenjsko povezana z gospodarskimi in kulturnimi stiki. Zbiranje visokih oficirjev NATO v Trstu predstavlja kričeče nasprotje z mednarodnim poslanstvom mesta in dežele.«

Na podlagi omenjenih ugotovitev senator Vidali vprašuje predsednika ministrskega sveta in obrambnega ministra, »ali nista mnenja, da bi ne smela ta pobuda škodovati mednarodnemu poslanstvu Trsta in dežele, stičišču tokov trgovinske izmenjave in mirnega sodelovanja med državami z različno družbeno ureditvijo, prijateljskih stikov med vsemi narodi.«

Protesti proti kongresu in vojaškim manevrom

Tudi občinski odbor v Miljah je v zvezi s kongresom rezervistov NATO v Trstu in v zvezi z vojaškimi manevri na deželi, sprejel resolucijo, v kateri izraža svojo zaskrbljenost ter zahteva od vlade, »naj sproži pobude, ki ne bi škodovala, temveč razvile mednarodno vlogo Trsta, tržaškega ozemlja in sploh vse dežele kot središče trgovinske izmenjave ter miroljubnih odnosov med državami z različno družbeno ureditvijo ter prijateljstva med narodi.« V resoluciji je tudi rečeno, »da bodo imele vojaške pobude NATO neugodne posledice za Trst spričo njegovega političnega položaja in spričo hude krize na Srednjem vzhodu in vojne v Vietnamu.«

Tudi na prazniku komunističnega tiska, ki je bil v Zgoniku dne 20. avgusta je prišel močno do izraza protest proti NATO. Dr. Godnič, ki je predsedoval zborovanju je med drugim poudaril, da je prireditelj v Zgoniku manifestacija prijateljstva in manifestacija miru ter protest proti atlantski politiki vlade, ki spreminja kraško planoto v področje vojaških služnosti in tujih vojaških oporišč. Dr. Godnič, je odločno obsodil pobude NATO v Trstu in vojaške manevre na deželi. Na isti prireditvi sta govorila še tržaški občinski svetovalec tov. Franc Gombač, ki je obsodil tako kongres rezervistov kot vojaške manevre NATO; ter član osrednjega vodstva KPI tov.



Otvoritve kongresa rezervnih oficirjev NATO se je udeležil tudi tržaški župan. Ni ga motilo dejstvo, da so bili v dvorani tudi predstavniki grškega fašističnega režima. Kje je njegova solidarnost z grškimi antifašisti?

Di Giulio, ki je med drugim poudaril: »Dejstvo, da se pripravlja kongres rezervistov NATO v naši državi, odkriva voljo ameriških vodilnih skupin, da izvajajo vedno večji pritisk na Italijo, da preprečijo, da bi se med italijanskimi političnimi silami razvijala razprava, ki je zelo nujna, razprava o novi italijanski zunanji politiki. Razvoj dogodkov v svetu zahteva, da Italija prevzame novo vlogo izven prenapetega atlantizma, da omogoči nove odnose v Evropi, odnose, ki bodo sloneli na sodelovanju med vsemi državami. Taki odnosi so še posebno potrebni za Trst in Furlanijo - Julijsko krajino, ki močno občutita posledice razdvojenosti Evrope.«

Tu omenjamo le nekatere, pobude, a poleg omenjenih so še številne druge.

Čuvarjem javnega reda, seveda, te akcije niso bile všeč. Stikali so zlasti za mladinci, ki so širili letake, proti NATO. Prišlo je tudi do nekaterih dejanj, ki niso v skladu z duhom in črko ustave.

Poslanica Marija Bernetič je skupaj z drugimi poslanci KPI poslala ministru za notranje zadeve vprašanje, v katerem »želi vedeti, ali mu je znano, če so bila dana tržaški kvesturi ob kongresu rezervnih oficirjev NATO v Trstu, izredna navodila, ki kršijo demokratske pravice in ki so v nasprotju z obstoječimi zakoni. V vprašanju je še posebno poudarjena resnost dogodka, ko so agenti

(Nadaljevanje na 4. strani)

Beograjska „Borba“ ugotavlja:

Manevri NATO objektivno vplivajo na povečanje napetosti

Beograjska »Borba« je v zvezi z manevri NATO v Furlaniji - Julijski krajini in v Grčiji, med drugim poudarila:

»Ambiciozni manevri sil NATO v Sredozemlju, ki se bodo končali šele oktobra, objektivno vplivajo na povečanje napetosti na tem delu sveta že itak tako vznemirjenem in zaskrbljenem po izraelskem napadu na arabske države. V pogojih večje zaostritve v mednarodnih odnosih, ki je normalna posledica dogodkov na Srednjem vzhodu, in sam cilj manevrov — preizkušanje moči in brzine premičnih enot atlantskega pakta za Evropo —

predstavlja element, ki deluje prav nasprotno kakor pomirjevalno. Posebno značilno je dejstvo, da se ti manevri praktično istočasno vrše v neposredni bližini Jugoslavije. V Julijski krajini se neposredno pod vodstvom poveljnika NATO Lemnitzerja vežbajo italijanske čete. V Grčiji se vrše manevri združenih sil NATO, pri katerih sodelujejo poleg grških enot še enote iz Italije, Velike Britanije, ZDA, Kanade in Belgije, Turčija pa ima na njih svoje opazovalce.«

V članku »Borbe« je dalje rečeno: »Medtem ko je moč vojaške vaje na lastnem ozemlju prikazati kot tekoče zadeve, ki ne bi smele vplivati na dobre sosedske odnose, številni važni detajli, ki spremljajo manevre v Italiji in Grčiji, znatno vplivajo na večanje nezadovoljlo škodljivih kršitev jugoslovanske javnosti. Manevri v Julijski krajini sledijo relativno kmalu podobnim italijanskim manevrom v aprilu, med katerimi je bilo več nepotrebnih in za vzajemne odnose zelo škodljivih kršitev jugoslovanskega zračnega prostora. Tokrat ima pri njih sam Trst posebno vlogo. Zopet so istočasno obiskale to mesto italijanske vojne ladje, ki se v to mestu drugače ne vračajo pogosteje kakor enkrat ali dvakrat letno. Poleg tega je bil Trst izbran za središče kongresa organizacije rezervnih oficirjev dvanajstih držav članic NATO, ki šteje okoli 700 tisoč članov. Kongres je poleg tega neposredno povezan z vojaškimi vajami in vključen vanje. Takšna neaktičnost do soseda s številnimi slabimi istočasnostmi, ki so dobile značaj neugodnih demonstracij, se

čuti tudi v sami izbiri Trsta za zborovanje.

Sestavek beograjske borbe se tako zaključuje: »Dolgoročni in dejanski nacionalni interesi obeh sosednjih držav ne spadajo v okvir politike, ki vključuje taka vojaška vežbanja.«

Vprašalne pole ki jih uvaja grška fašistična vlada

»Ste, oziroma ste bili kdaj član komunistične partije?«

»Ste bili kdaj član odbora za mir?«

»Ali kak vaš sorodnik sodeluje v zgoraj omenjenih organizacijah?«

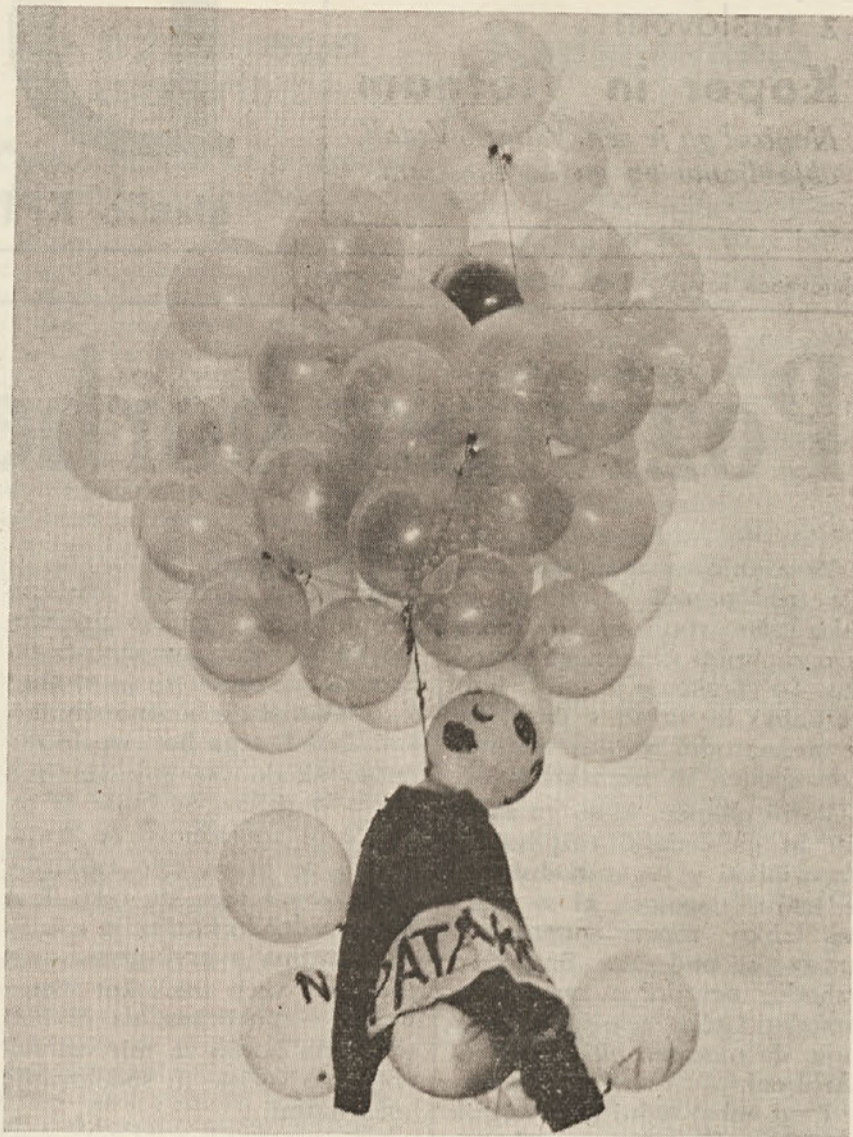
»Imate kakega sorodnika v komunističnih državah?«

»Ste kdaj sodelovali v mirovnem pohodu ali na zborovanjih, kjer ste uporabljali komunistična gesla?«

To je samo kratek izbor iz množice vprašanj, na katera morajo odgovorjati državni uslužbenci v Grčiji.

Vprašalna pola, ki so jo uvedli z vladnim dekretom 31. julija, vsebuje v drugem delu izjavo o lojalnosti, ki jo mora sleherni podpisati. V izjavi je tudi vprašanje:

»Ali priznavate, da so grška komunistična partija in njej sorodne organizacije s svojo aktivnostjo izdale državne interese in skušale zrušiti družbeni red, se polastiti oblasti, okrniti državno ozemlje in podrediti grški narod in njegove grško - ortodoksne ideale slovansko - komunističnemu bloku in njegovi ideologiji in da so s tem zagrešile velik zločin proti svojemu narodu?«



Med zborovanjem rezervistov NATO je bilo v Trstu več protestnih demonstracij tudi proti navzočnosti predstavnikov grške fašistične vojske. Detalj z ene zelo značilne demonstracije prikazuje tudi gornja slika. Mali baloni so ponесли visoko nad mesto slavnatega moža in pa napis »No a Patakos!« (Proti Patakosu, sedanjemu fašističnemu poglavarju v Grčiji)

Koper in Vietnam

V dneh od 22. do 24. septembra bodo avtobusi iz raznih mest Italije pripeljali množico mladincev in mladink v Koper zato, da dajo kri za vietnamske partizane, ki se junaško borijo proti ameriškim napadalcem in njihovim bednim zaveznikom, med katerimi je v prvi vrsti južnovietnamska lutkovna vlada.

To pobudo je dal deželni odbor tržaške in furlanske mladine, kot izraz aktivne in odločilne solidarnosti, ki sta jo osvojila Zveza komunistične mladine Italije, Zveza mladine Slovenije, Rdeči križ Slovenije pa je dal na razpolago pobudnikom tri emoteke ter celotno sanitarno ekipo, sposobno, da odvzame kri 300 krvodajalcem na dan.

Gre za velikodušno, edinstveno in originalno človečansko pobudo, h kateri je z navdušenjem in ginjenostjo pristopilo na tisoče fantov in deklet, kar je obenem tudi odgovor na nedavno pustovanje NATO v Trstu, na katerem je imel general Lemnitzer prevzet in izzivalen govor.

Ob tej priliki se spominjam dr. Normana Bethuneja, po vsem svetu znanega heroja, človeka, ki se ga s spoštovanjem spominjajo španski republikanci in borci mednarodnih brigad, kitajski narod, zdravniki in učenjaki iz vseh celin.

Dr. Norman Bethune je bil prvi, ki je prinesel rezerve krvi na bojišča ter tako rešil desetisoče borcev za svobodo. Umrli je zaradi seticemije na Kitajskem. V bojni gorečnosti je bil po krivdi blokade, ki jo je odredil Čang Kaj Šček, prisiljen operirati brez rokavic in ni imel sulfamidov, da bi se zdravil.

Zena Sum Gat Sana in Sung Cing Ling sta v uvodu kitajske izdaje čudovite knjige «Bisturi in sablja» — ki je zgodovina dr. Bethuneja, izpod peresa Sydneya Gordona in Ted Allana — zapisala, da Kitajska ne bo nikoli pozabila dr. Bethuneja. «On je bil eden od tistih, ki so nam pomagali izbojevati svobodo. Njegovo delo ne bo nikoli šlo v pozabo.»

Dr. Bethune je umrl 13. novembra 1939. Partizani so ga skozi pet noči nosili po gorah. Pokopan je bil v neki dolini vzhodne Šansija. V Yenanu je Ciu Tevrhovni komandant kitajske ljudske vojske, pred vojaki sedme

armade, proslavil velikega pokojnika kot «popolnega revolucionarja». «Mi vsi smo užaloščeni in imamo solze v očeh — je dejal — zaradi žrtve in v počastitev njegovega spomina bomo v bojnih črtah pomnožili svoj pogum.»

Partizani so odgovorili: «Izženimo invazorja ob spominu na Bethuneja!» «Naj živi osvobodilna vojska ob spominu na Bethuneja!» «Mir človeštvu ob spominu na Bethuneja!»

Bethuneju so v vzhodnem Šansiju zgradili spomenik. Gradili so ga poldrugo leto sredi največjih težav. Dolina je postala neke vrste narodni spomenik. Leta 1941

◆ Vittorio Vidali ◆

So Japonci okupirali to dolino in spomenik z dinamitom pogladi v zrak. Danes je tam kip Bethuneja, za njim pa grobnica zgrajena iz belega marmorja. Vsako leto se 13. novembra zberejo tam tisoči kmetov, delavcev, študentov, učenjakov, vojaških in političnih voditeljev, mož in žena, starih in mladih, za to da počastijo spomin velikega internacionalista, znanstvenika in revolucionarja, neustrašnega borca za stvar človeške emancipacije, za katero je bilo geslo tako v Španiji kot na Kitajskem: «Zdravniki pojdite k ranjencem, ne čakajte, da bodo ranjenci prišli k vam.»

Govorim o Bethuneju. Imel sem privilegij, da sem ga poznal in cenil; govorim o njem zato, ker se mi zdi pobuda mladine, da gre v Koper za to, da tam da svojo kri za vietnamske partizane sporočilo njemu, ki je kot žarek sonca prišel v Španijo med državljansko vojno. Tedaj so tisoči borcev umirali na bojnih poljih zaradi izkrvavitve.

Spoznal sem ga takoj, ko je prišel v Španijo v strahotnih dneh fašistične ofenzive proti Madridu. Bil sem tedaj v petem regimentu, a obenem tudi predstavnik Mednarodne rdeče pomoči.

Razložil nam je svoj načrt: Ni dovolj zbirati kri, treba jo je imeti pripravljeno v bližini bojišča. Organizirati moramo premično, sanitetno ekipo, ki naj zbira kri v mestu in jo nudi ranjencem že na samem bojišču. Zato pojdem v Pariz in London, da zberem de-

nar za nabavo vsega potrebnega za ustanovitev ekipe, sestavljene iz zdravnikov, tehnikov in bolničarjev.

Več zdravnikov je nasprotovalo temu načrtu. Po njihovem mnenju je bil ta načrt neuresničljiva zamisel. Toda zmagali smo mi in Bethune je skupaj s S. rensonom, dopisnikom neke madridske revije, odšel. Kmalu sta se vrnila. Pripeljala sta se na kamionu, na katerem je bil napis «Instituto Hispano-Canadese de transfusion de sangre». Bila je to premična enota, ki je služila za transfuzijo krvi na bojišču. Tedaj je bil ves Madrid eno samo bojišče.

Potrebovali smo kri, «mleko», kot jo je imenoval Bethune. Treba jo je bilo iskati med okoljejnimi prebivalci Madrida, jemati na mesečne obroke in nekateri so pesimistično majali z glavo.

Nismo izgubili poguma. Sanitetni skupini smo dali na razpolago lepe prostore, kjer je bil prej sedež nemške ambasade.

Po radiu in v časopisih, z lepaki in zvočniki smo pozvali ljudi, naj dajo kri za borce. Dva dni zatem je nad 5000 oseb že v zgodnjih jutranjih urah navalilo na bulevar Príncipe de Vergara, kjer je bil sedež sanitetne ekipe.

Bethune je bil na balkonu in je jokal od ganotja.

Posode za kri, igle, brizgalnice, razkuževalna sredstva, specializirano osebje je bilo na razpolago in začelo se je z delom. Zvečer je zmanjkalo posode.

Prve transfuzije so se začele v Univerzitetnem mestu dne 23. decembra, ko je bila huda bitka. Na nekaterih področjih se je tako rešilo 75 odstotkov ranjenih vojakov.

Vest o obstoju sanitetne ekipe se je razširila po vseh frontah, borcem in njihovim družinam je dala novo navdušenje.

Kamor je privozil kamionček dr. Bethuneja, je bil deležen pozdravov vojakov in civilistov. Povsod je bilo slišati vzklike «Viva la transfusion de sangre!»

V tragediji Malage in v bitki Guadalajare so bili Bethune in njegovi sodelavci neutrudni in najdragocenejši.

Bethune je odšel v Kanado, kasneje, 6. junija 1937 pa na Kitajsko. Hitel je na pomoč kitajskemu ljudstvu, šel je umreti za stvar, kateri je posvetil svoje življenje.

Zgodovino dr. Bethuneja sem želel nekoliko osvetliti tisti mladini, ki se bo 23. in 24. septembra zbrala v Kopru, pa tudi drugim.

Vietnamci se borijo za neodvisnost svoje dežele in njihov boj je boj vsega človeštva, ki hoče mir, demokracijo, napredek. Zatenkrat Vietnamci ne potrebujejo prostovoljcev, da bi šli prelivati svojo kri na bojna polja.

Toda mladinci bodo dali svojo kri, ki bo spremenjena v plazmo služila za rešitev stotin in tisočev protimperialističnih borcev. Navdušujoča pobuda, ki je prestopila meje dežele zato da se razširi po vsej državi, vzbuja občudovanje in tekmovanje med vsemi, ki so blizu junakom, ki v Vietnamu zadržujejo najmočnejši imperializem sveta.

Zato Koper postaja simbol, pobuda mladine, da da svojo kri partizanom Vietnamu pa manifestacija internacionalizma, ki bo ostala v zgodovini človeške solidarnosti.

80-letnica pevskega društva „Hajdrih“

Prosvetno društvo «Prosek-Kontovel» je slovesno proslavilo 80-letnico ustanovitve pevskega društva «Hajdrih» na Proseku. V četrtek, 31. avgusta je bila v Prosvetnem domu na Proseku odprta zelo zanimiva razstava s prikazom prosvetne, gospodarske in športne dejavnosti na Proseku in Kontovelu ter razstava slovenske knjige; v nedeljo, 3. septembra pa je bil v Lukševi Mandriji na Proseku koncert pevskega zborov: «Jezero» iz Doberdoba, «Valentin Vodnik» iz Doline, «Slovenec» iz Boršta, «Vesna» iz Križa, domačega zbora «Vasilij Mirk» in godbe na pihala s Proseka.

Na veliki nedeljski prireditvi je govoril tovariš Vekoslav Spangher. Najprej se je spomnil znanega glasbenega delavca Antona Hajdriha, ki je, kot je poudaril govornik, poklonil večji del svojega kratkega življenja kulturnemu delu za slo-

ni prosvetni postojanki na Tržaškem, zato trdno vztrajajte na vseh toriščih našega narodnega življenja!»

Prosvetno društvo «Prosek-Kontovel» je ob priliki proslave 80-letnice pevskega društva «Hajdrih» objavilo lično brošurico, ki ima na svoji prvi notranji strani sliko pevskega zbora, kakršen je bil leta 1898. Brošurico krasi tudi več slik iz današnje dobe. Predsednik društva Marjan Petrot, ki je uredil brošuro, opisuje društveno delovanje v sezoni 1966-67. Med drugim piše:

«Z gostovanjem v Križu z Linhartovo veseligr 'Zupanova Micka' smo zaključili ljudsko-prosvetno delovanje za sezono 1966-67. Ako nekoliko pogledamo nazaj in kritično ocenimo delovanje v ravnokar zaključeni sezoni, smo lahko nadvse zadovoljni. Zelo razveseljivo je dejstvo, da smo imeli zelo veliko šte-



Dramska skupina P. D. Prosek - Kontovel

venski narod». Polnih 40 let je prošeško pevsko društvo nosilo ime «Hajdrih», to je odkler ga niso fašisti nasilno razpustili.

Tovariš Spangher je nato govoril o prosvetni dejavnosti na Proseku in Kontovelu, o težavah pa tudi o uspehih ter se dalj časa zadržal pri najtemnejši dobi naše narodne zgodovine, ko je fašizem uničeval slovenske ustanove. Med drugim je omenil Milka Daneva, ki ga je fašistični strel zadel že leta 1921 pa se kljub temu ni umaknil s položaja in še danes poje v domačem zboru.

V nadaljevanju svojega govora je tov. Spangher dejal: «Po zmagoslavju dobi v letu 1945 je znova vzkli la ljubezen do petja z vsem tistim zanosom, ki je prevzemal Prosečane in Kontovelce in jih navduševal ob novih pridobitvah. V najkrajšem času so nastali kar trije pevske zbori in čeprav smo morali ugrizniti v grenko jabolko, ker se niso uresničila vsa naša stremljenja, je naše kulturno življenje vendarle zaživelo in zadihalo s polnimi pljuči. Danes smo ponosni, da je pevske zbor «Vasilij Mirk» vreden naslednik pevskega društva «Hajdrih» in takega si želimo še nadalje. Kar smo podedovali od naših zaslužnih mož, naj nam bo jamstvo, bodrilo in vzgled za nadaljnje delovanje na tej zemlji, ki je naša in za katero ne dovolimo nikomur, da bi z njo barantal, ker smo z njo krvno povezani, kar moramo dokazovati tudi s tem, da kot slovenski starši izpolnjujemo svojo dolžnost in pošiljamo svoje otroke v slovenske šole.»

Govornik je zaključil svoj govor s pozivom: «Mladina in športniki, zgleđujte se na našo takratno mladino, ki ni klonila niti pod najtežjim pritiskom, ki ni nikoli klečevala na lastni zemlji, ki je vedno nosila bakljo borbe za boljšo prihodnost. Na vas mladini je, da ohr-

mo prvenstvo tej slovenski narodovilo prireditve in tudi obiski posameznih predstav so bili zelo dobri. Poleg nastopov in celovečernih prireditve v domači vasi, so posamezni odseki v glavnem pevske zbor, gostovali v raznih krajih na Tržaškem in v Jugoslaviji. Veliko skrb smo polagali na to, da bi v društvo pritegnili čimveč mladine, ne glede na njen politični nazor. Vrta prosvetnega društva morajo biti odprta vsem, ki se čutijo Slovence

«Najpomembnejši dogodek v minuli sezoni je vsekakor slavnostni koncert našega pevskega zbora. Koncert smo priredili ob poimenovanju zbora po slovenskem skladatelju Vasiliju Mirku. Omenili bi tudi koncert pevskega zbora v okviru Glasbene matice v Kulturnem domu v Trstu ter v ljubljanski Filharmoniji. Mladina je pod vodstvom požrtvovalnega režiserja Staneta Raztresena naštudiral Linhartovo veseligr 'Zupanova Micka', s katero je nastopila šestkrat, dvakrat na Proseku, po enkrat na Opčinah, v Doberdobi, pri Sv. Jakobu in v Križu. Naši najmlajši pa so pod vodstvom Nadje Stoka pripravili mladinsko igro Frana Milčinskega 'Zvezdica Zaspanka'.

V pretekli sezoni smo zabeležili na Proseku vesel doogdek: končno smo prišli do svoje dvorane. Čeprav ni velika, ima namreč 120 sedežev, bo dobro služila svojemu namenu. Od otvoritve, ki je bila v januarju, smo imeli v naši dvorani šest kulturnih prireditve, tri filmske večere ter pet zabavnih prireditvev.»

Iz sestavka Ignacija Ote pa povzemamo naslednje: Pevski zbor «Vasilij Mirk» je imel v minuli sezoni 17 nastopov. Na tekmovanju zborov v Gorici je zbor dosegel 3. mesto. Veliko zadoščenje je zbor imel z nastopom v dvorani Slovenske Filharmonije v Ljubljani. Zbor je nastopil tudi na Reki ter prenetil tamkajšnjo javnost.



Strahoten prizor iz vietnamske tragedije. Možje in fantje se kot partizani borijo proti agresorju, žene in otroci so se zatekli v gozdove, kjer iščejo zavetje, saj domov ne morejo in ga niti več nimajo. Tem ljudem bo tudi naša mladina priskočila na pomoč. Darovala bo kri za ranjene borce

